

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 marca 2024 r.

DIH-3.707.10.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH - 3.36.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 grudnia 2023 r., na mocy której na przedsiębiorcę Kupiec Poznański S.A. z siedzibą w Poznaniu nałożono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), za niewidocznienie cennika w miejscu świadczenia usług - wynajmu miejsc parkingowych, w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach od 3 do 5 października 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili kontrolę parkingu, prowadzonego przez przedsiębiorcę [xxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] (dalej jako: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do

przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli UH.8360.210.2023 z 7 września 2023 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość uwidaczniania cen oferowanych usług w sporządzonych cennikach oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi. Zawiadomienie doręczono stronie 11 września 2023 r.

W toku kontroli inspektorzy oceniali prawidłowość uwidaczniania informacji cenowej, mając na uwadze przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia wykonawczego do ww. ustawy, tj. rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) (dalej jako: „rozporządzenie Ministra Rozwoju”).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że przedsiębiorca nie uwidoczniał ceny usługi w taki sposób, aby była ona czytelna dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych. Cennik zawierający jedną pozycję: cena 5 zł za ½ godziny znajdował się przy szlabanie, od strony wjazdu i został umieszczony w taki sposób, że był widoczny dopiero dla konsumenta znajdującego się wewnątrz budynku, w którym mieści się parking. Było to niezgodne z wymogami § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju i stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

Przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniał cennik w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z UH.8361.245.2023 z dnia 5 października 2023 r.

W dniu 6 listopada 2023 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), dalej jako: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, za niewidocznienie cennika w miejscu świadczenia usług - wynajmu miejsc parkingowych, w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej, co w konsekwencji stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski

dowodowe. Dodatkowo wezwano stronę do przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów oraz przychodu, osiągniętych przez stronę w roku 2022. W odpowiedzi pismem z 14 listopada 2023 r. strona podała wielkość obrotów i przychodu z wynajmu miejsc parkingowych w garażu podziemnym dla klientów indywidualnych w 2022 r. oraz wyjaśniła, że podana kwota nie obejmuje obrotów i przychodów z pozostałych działalności, innych niż polegające na wynajmie miejsc parkingowych, jak również nie obejmuje obrotów i przychodów z wynajmu miejsc parkingowych na stały abonament. Strona poinformowała ponadto, że cena wynajmu miejsca parkingowego była widoczna przy wjeździe do garażu podziemnego oraz, że w trakcie kontroli cena parkowania w garażu została uwidoczniona także przy zjazdach z drogi publicznej. Strona podniosła ponadto, że każdy z klientów ma możliwość parkowania przez oznaczony krótki czas bez ponoszenia opłat i każdy klient niezadowolony z ceny może odjechać z parkingu, nie uiszczając opłaty.

W dniu 5 grudnia 2023 r. Wielkopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję, na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, za niewidocznienie cennika w miejscu świadczenia usług - wynajmu miejsc parkingowych, w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy.

W dniu 3 stycznia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zarzuciła naruszenie § 12 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 189f § 1 Kpa i wniosła o uchylenie decyzji w całości i umorzenie w całości postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na upomnieniu względnie poprzez znaczne obniżenie zastosowanej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 12 stycznia 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 grudnia 2023 r. oraz o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu świadczenia usług uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Sposób uwidaczniania cen usług parkingowych określa § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, który wskazuje, że do przedsiębiorcy wynajmującego lub ochraniającego garaże, zadane wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmującego na przechowanie pojazdy samochodowe stosuje się odpowiednio przepis § 12 ust. 1, zgodnie z którym na stacjach benzynowych ceny paliw oznacza się i podaje w taki sposób, aby były one wyraźne i czytelne dla kierowców pojazdów poruszających się po drogach publicznych i zbliżających się do stacji benzynowej.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest administracyjną karą pieniężną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego

przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Działania kontrolne przeprowadzone na parkingu, należącym do przedsiębiorcy bezspornie wykazały, iż konsument nie uzyskiwał informacji o wysokości ceny za parkowanie w sposób przewidziany przez ww. przepisy prawa. Powyższe uniemożliwiło kierowcom pojazdów poruszającym się po drogach publicznych i zbliżającym się do parkingu zapoznanie się z wysokością ceny za parkowanie bez konieczności wjazdu na parking, co narusza przepisy określone w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Wskazać bowiem należy, że jedynie podanie cen w sposób wskazany w § 12 ust. 2 ww. rozporządzenia wypełnia dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. wymóg zapewnienia jednoznaczności, braku wątpliwości oraz umożliwienia porównania cen oferowanych usług. Zebrany w toku materiał dowodowy, jednoznacznie wykazał, że doszło do naruszenia ww. przepisów dotyczących uwidocznienia cen usług, co zasadnie skutkowało nałożeniem na stronę postępowania kary pieniężnej przewidzianej w ww. przepisach.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie decyzji w całości i umorzenie w całości postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na upomnieniu względnie poprzez znaczne obniżenie zastosowanej kary pieniężnej.

Strona zarzuciła Wielkopolskiemu WIIH:

- naruszenie § 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że obowiązek uwidaczniania cen w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca świadczenia usług dotyczy także przedsiębiorców prowadzących parkingi podziemne,

- naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który uwidacznia cenę sprzedaży towarów i usług w miejscu jej świadczenia w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, jednakże bez uwzględnienia dodatkowych sposobów wynikających z § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju,
- naruszenie art. 189f § 1 Kpa poprzez niepoprzedzenie na pouczeniu i nieodstąpieniu od nałożenia kary pieniężnej oraz art. 6 ust. 3 ustawy o cenach poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości rażąco wygórowanej.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedmiotem kontroli była działalność polegająca na prowadzeniu usług parkingowych i prawidłowość uwidaczniania cen za wynajmowanie miejsc parkingowych pod kątem przestrzegania przepisów ustawy o cenach oraz spełniania wymogów dotyczących oznaczania ceną określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju. Wszystkie ustalenia kontroli wraz z fotografiami w postaci załączników zostały udokumentowane w protokole kontroli UH.8361.245.2023, podpisanym przez stronę w dniu 3 października 2023 r. bez uwag. Ustalono, że cennik zawierający jedną pozycję tj. cena 5 zł za ½ godziny znajdował się przy szlabanie, od strony wjazdu i został umieszczony w taki sposób, że był widoczny dopiero dla konsumenta znajdującego się wewnątrz budynku, w którym mieści się parking. Taki sposób uwidaczniania cen uniemożliwiał kierowcom pojazdów poruszających się po drodze publicznej i zbliżających się do parkingu zapoznanie się z ceną usługi za pozostawienie pojazdu na parkingu, co narusza przepisy określone w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Wskazać bowiem należy, że jedynie podanie cen usług parkingowych w sposób wskazany w § 12 ww. rozporządzenia wypełnia dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. wymóg uwidocznienia cen usług parkingowych w taki sposób, aby były one widoczne i czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Zebrany w toku materiał dowodowy, jednoznacznie wykazał, że doszło do naruszenia ww. przepisów dotyczących uwidocznienia cen usług, co zasadnie skutkowało nałożeniem na stronę postępowania kary pieniężnej przewidzianej w ww. przepisach.

Kontrola została poprzedzona skierowaniem do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 7 września 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Przedsiębiorca jako profesjonalista, prowadzący działalność gospodarczą od 2001 r., obowiązany jest znać

przepisy prawa regulujące prowadzoną przez niego działalność i prawidłowo uwidaczniać ceny usług, które oferuje dla konsumentów.

Naruszony przez stronę § 12 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju jednoznacznie i bez jakichkolwiek wątpliwości określa obowiązki dotyczące uwidaczniania cen usług, które zostały nałożone na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wynajmu miejsc parkingowych. Zgodnie w ww. przepisem ceny usług parkingowych oznacza się i podaje w taki sposób, aby były one wyraźne i czytelne dla kierowców pojazdów poruszających się po drogach publicznych i zbliżających się do miejsc parkingowych. Kierowca już podczas zbliżania się do miejsca parkingowego ma prawo do informacji odnośnie cen usług parkingowych. Przepisem tym ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach za usługi parkingowe, aby kierowca nie musiał wjeżdżać na teren parkingu, szukać informacji o cenach za postój oraz ewentualnie wyjeżdżać, gdy zdecyduje się nie skorzystać z usług parkingowych.

W tym miejscu Prezes UOKiK zwraca uwagę, że strona w złożonym odwołaniu sama przyznaje, że istotnie cennik nie jest widoczny dla kierowców poruszających się po drodze publicznej. Przy czym wskazuje, że nie jest możliwe, aby kierowcy poruszający się po drodze publicznej mogli taki cennik zobaczyć, bowiem na tym polega istota parkingu podziemnego, jaki prowadzi strona. Jest on zlokalizowany pod powierzchnią gruntu (na poziomie -1 budynku) i nic co znajduje się pod powierzchnią gruntu nie jest widoczne dla osób znajdujących się na powierzchni gruntu. Tym samym strona przyznaje, że nie uwidaczniała cen za korzystanie z parkingu w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych, czym naruszone zostały wymagania zawarte w przepisach § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Niezrealizowanie obowiązku wynikającego z § 12 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach - obowiązek nałożenia kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Należy podkreślić, że przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Ponadto kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych

konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Przepisy dyrektywy stosowane są przez organy Inspekcji Handlowej pomocniczo. Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK uznaje, iż przedstawione przez stronę postępowania argumenty są bezzasadne i stwierdza, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Wielkopolski WIIH, zakwalifikował czyn przedsiębiorcy, z czym zgadza się Prezes UOKiK, jako naruszenie obowiązków w umiarkowanym stopniu. Przedsiębiorca uwidoczniał bowiem cennik świadczonych usług, jednak sposób uwidocznienia nie uwzględniał wymogów wynikających z § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju, pozbawiając konsumentów możliwości zapoznania się z cenami usług i porównania ich przed wjazdem na parking. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski WIIH wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o cenach. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniał cennik usług w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również wielkości obrotów i przychodu na podstawie informacji przekazanej przez stronę. Natomiast co do przestanki dotyczącej sankcji nałożonych na stronę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych Wielkopolski WIIH uznał, że nie znajduje ona zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W odwołaniu strona wskazuje, że art. 4 ust. 1 ustawy o cenach nakłada obowiązek uwidocznienia ceny w miejscu świadczenia usług, z którego to się wywiązała. Ponadto podnosi, że charakter prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, tj. parking podziemny, wyłącza ją z kręgu podmiotów objętych zakresem obowiązywania rozporządzenia Ministra Rozwoju, przy jednoczesnym wskazaniu że „niespełnienie

dodatkowych obowiązków nie objętych treścią art. 4 ust. 1 ustawy jest niezasadne i nie znajduje podstawy prawnej", a dodatkowo zdaniem strony, nie jest możliwe nałożenie administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach w sytuacji, gdy dyspozycja tego przepisu nie odwołuje się wprost do przepisów rozporządzenia.

Strona w odwołaniu podnosi, że miejscem sprzedaży usługi jest parking podziemny, który ma swój określony obszar. Tym obszarem jest powierzchnia na poziomie -1 budynku, ograniczona ścianami wewnętrznymi. Na obszar (miejsca) sprzedaży usług konsument dostaje się po przekroczeniu szlabanu parkingowego, przed którym uwidoczniono cennik. Strona przyznaje, iż cennik nie jest uwidoczniony dla kierowców poruszających się po drodze publicznej, wskazując jednocześnie specyfikę funkcjonowania parkingu podziemnego. Zdaniem strony, odpowiednie stosowanie przepisów prawa każe uwzględnić różne okoliczności, w tym odmienny charakter prowadzonej działalności gospodarczej (w tej sprawie polegającej na prowadzeniu wynajmu miejsc parkingowych).

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zgadza się ze stroną, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w miejscu świadczenia usług uwidocznienia się cenę usługi, co też strona uczyniła, jednakże ww. przepis wskazuje również, że cena ta powinna być uwidoczniona w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy zostało wydane rozporządzenie wykonawcze (rozporządzenie Ministra Rozwoju) m.in. określające sposób uwidoczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów lub usług oraz informacji o obniżonej cenie. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz jak przyznaje się strona nie wywiązała się ona z obowiązku wynikającego z ww. rozporządzenia.

Prezes UOKiK zauważa, że zgodnie z § 12 ust.1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, na stacjach benzynowych ceny paliw uwidocznia się w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Natomiast zgodnie z ust. 2. przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy wynajmującego lub ochraniającego garaże, zadaszony wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmującego na przechowanie pojazdy samochodowe. Zwrot „odpowiednio” może polegać na jego zastosowaniu wprost, zastosowaniu z odpowiednimi modyfikacjami lub na odmowie jego zastosowania ze względu na określone różnice. Zastosowanie odpowiednio stosowanego przepisu z określonymi modyfikacjami jest uzasadnione odmiennością stanu „podciąganego” pod dyspozycję stosowanego przepisu. Natomiast odmowa stosowania przepisu może wynikać albo bezpośrednio z treści wchodzących w grę regulacji prawnych, albo z tego, że zastosowanie danej normy nie dałoby się pogodzić ze specyfiką i odmiennością rozpoznawanego stanu (Lech Morawski „Wykładnia w orzecznictwie sądów. Komentarz”). W

przedmiotowej sprawie, wbrew temu co twierdzi strona, z pewnością nie można mówić, iż zwrot „odpowiednio” jest tożsamy z odmową stosowania przepisu. W rozporządzeniu Ministra Rozwoju wskazuje on na zastosowanie § 12 ust.1 z odpowiednimi modyfikacjami, tj.

na przełożenie obowiązku uwidocznienia cen usług przez przedsiębiorców wynajmujących lub ochraniających garaże, zadaszone wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmujących na przechowanie pojazdy samochodowe w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Tym samym organ drugiej instancji nie może zgodzić się ze stroną, że specyfika prowadzonego przez niego parkingu zwalnia, go z obowiązku uwidocznienia cen zgodnie z § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia. Należy przy tym podkreślić, że w trakcie kontroli strona uwidoczniała cennik zgodnie z obowiązującymi przepisami dzięki czemu konsument jest wstanie już z drogi publicznej, po zapoznaniu się z ceną świadczonej usługi parkingowej, podjąć decyzję czy będzie korzystał z parkingu, a nie dopiero po wjechaniu na teren parkingu na poziom -1. Tym samym należy uznać, że niewywiązanie się z nałożonego obowiązku nie wynikało z braku takich możliwości technicznych czy też z usytuowania parkingu.

Prezes UOKiK podkreśla, że zarówno przepisy ustawy o cenach jak i rozporządzenia Ministra Rozwoju (wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy) mają charakter prawa powszechnie obowiązującego i nie są dopuszczalne wyłączenia podmiotowe ze względu na charakter prowadzonej działalności gospodarczej. Biorąc pod uwagę powyższe organ drugiej instancji uznaje za bezzasadne twierdzenia strony zawarte w odwołaniu, że ustawa o cenach oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju są niespójne i niekompletne, a przede wszystkim, że zwierają w sposób dorozumiały wyłączenia spod zakresu ich obowiązywania jakieś kategorie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Twierdzenia te są w sposób oczywisty błędne i pozbawione podstaw.

Nieuwidocznienie ceny wynajmu miejsc parkingowych w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych, jest niezgodne z § 12 rozporządzenia i stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie m.in. protokół kontroli i dokumentacja fotograficzna dowodzą, że dostępne były miejsca na elewacji budynku, pozwalające na uwidocznienie cen usług parkingowych, tak aby były one widoczne dla kierowców poruszających się drogą publiczną. Przedsiębiorca miał zatem możliwość i obowiązek uwidocznienia cen świadczonych usługi wynajmu miejsc parkingowych, zgodnie z treścią § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy

rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni możliwości zapoznania się z ceną usług parkingowych przed wjazdem na parking, tj. strona nie uwidoczniała cen, tak aby były one widoczne dla kierowców poruszających się drogą publiczną, stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który świadczy dane usługi, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy ich oferowaniu konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację o cenach. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi parkingowe. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Dostępna, rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji o skorzystaniu z usług przedsiębiorcy. Uwzględniając powyższe należy uznać, że przesłanka pierwsza dotycząca znikomej wagi naruszenia nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH.

Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Wielkopolskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Wielkopolskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidaczniała cen za korzystanie z parkingu w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przesłanek do uchylenia decyzji organu pierwszej instancji i umorzenia w całości postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ani do uchylenia decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary i poprzestanie na upomnieniu ani poprzez znaczne obniżenie zastosowanej kary pieniężnej. Wielkopolski WIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 5 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie usługi parkingowej przed wjazdem na parking.

Uwzględniając powyższe wnioski strony o uchylenie decyzji w całości i umorzenie w całości postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na upomnieniu względnie poprzez znaczne obniżenie zastosowanej kary pieniężnej w ocenie organu II instancji jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

